

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 650/2523

นางแดงไทย แก้วตา หรือแก้วแพทย์ โจทก์ นายเฉลิม แก้วแพทย์ จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1500

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลย (สามี) ออกจากบ้านโจทก์ (ภรรยา) ไปเพราะมีเรื่องขัดใจกับบิดาโจทก์แล้วบิดาโจทก์ไม่ยอมให้จำเลยกลับเข้าบ้านถือไม่ได้ว่าจำเลยจงใจทิ้งร้างโจทก์และไม่ให้ความช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูโจทก์ ยังไม่มีเหตุหย่าตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1500(3) ที่บังคับอยู่ขณะเกิดเหตุ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอหย่าขาดจากจำเลย ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้อง โจทก์ฎีกา วินิจฉัยข้อกฎหมายว่า "ปัญหาต่อไปที่ว่า จำเลยจงใจละทิ้งร้างโจทก์หรือไม่ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า โจทก์จำเลยแต่งงานและจดทะเบียนสมรสเมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2519 แล้วอยู่ร่วมกันที่บ้านของโจทก์ต่อมาเดือน 8 พ.ศ. 2519 จำเลยออกจากบ้านโจทก์ไป โดยโจทก์เบิกความว่า จำเลยไม่ทำงาน เล่นการพนันเที่ยวเตร่ ดื่มสุรา จำเลยออกจากบ้านจะไปอยู่ที่ไหนไม่ทราบ แต่จำเลยนำสืบถึงสาเหตุที่จำเลยออกจากบ้านโจทก์ว่า จำเลยมีอาชีพทำไร่ บิดาโจทก์อ้างว่าจำเลยทำนาไม่เป็นจึงขับไล่ โดยบิดาโจทก์พูดว่าทำนาไม่เป็นก็ออกจากบ้านไป จำเลยจึงออกจากบ้านโจทก์ไปอยู่กับบิดาจำเลย จำเลยกลับไปหาโจทก์อีก แต่บิดาโจทก์ไม่ให้จำเลยเข้าบ้าน จำเลยให้บิดาจำเลยกับนายเสนาะ ชาวสะอาด ผู้ใหญ่บ้านซึ่งเป็นอาเขยไปพูดกับบิดาโจทก์และนายเฉลียว ดิษฐ์พึง ผู้ใหญ่บ้านที่บ้านโจทก์ตั้งอยู่ นายเสนาะเบิกความสนับสนุนว่า นายเสนาะกับบิดาไปสอบถามบิดาโจทก์ถึงเหตุที่จำเลยออกจากบ้านโจทก์ โดยชวนนายเฉลียวไปด้วยบิดาโจทก์ตอบว่าเหตุที่จำเลยออกจากบ้านเพราะจำเลยไม่เอาการเอางานโจทก์จำเลยเพิ่งแต่งงานกันใหม่ ๆ น่าจะอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยา และไม่ปรากฏว่าโจทก์จำเลยมีเรื่องอื่นขัดใจกันแต่อย่างใด จึงเชื่อว่าจำเลยออกจากบ้านโจทก์ไปเพราะมีเรื่องขัดใจกับบิดาโจทก์ แล้วบิดาโจทก์ไม่ยอมให้จำเลยกลับเข้าบ้าน ถือไม่ได้ว่าจำเลยจงใจละทิ้งร้างโจทก์และไม่ให้ความช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูโจทก์ ยังไม่มีเหตุหย่าตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1500(3) ที่บังคับอยู่ขณะเกิดเหตุ" พิพากษายืน

องค์คณะ

ภักดี บุญย์ภักดี · ภิญญ โธธี · อาง ปัญญาติลล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/650/2523>